

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Kiadó-tulajdonos: a „szabolcsmegyei lapkiadó-társulat.”

Előfizetési árak:
 Egész évre 4 frt.
 Félévre 2 frt.
 Negyedévre 1 frt.

Szerkesztői iroda, hová a lap szellemi részét tárgyzavó küldemények intéződik: **n.-kallói utca Textorisz-ház.**

Bérmentelen levelek csak ismert kezé- ből fogadhatók el.
 A kéziratok nem adtnak vissza.

Kiadó-bivatal.
 hová az előfizetési pénzek, a lapra szánt hirdetések és felszámolások küldendők: **Nagyter 136. sz. a.**

Hirdetési díjak:
 Minden 5 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésnél 5 kr. többszörinél 4 kr.
 Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető.

Minden egyes beiktatás után kincstári illeték 30 kr.

A nyílt-terhen minden három hasábos garmond-sor díja 20 kr.

Az előfizetők, a hirdetések meg- szabásánál, 20%-nyi kedvezményben részesülnek.

Nyiregyháza város képviseleti gyűléséből.

(Januárhó 30-án.)

Elnök-polgármester megnyitván a gyűlést, a múlt gyűlési jegyzőkönyv hitelesítették.

A hitelesítés megtörténte s a még fel nem esküdt főjegyző és számvévo feleskettetésük után, a gyűlés a napi rendre tér át.

A tanácskozás első tárgyát, a cserép- és téglagyár kérdése képezte. Hosszas vita után, melybe az indítványozó Janócsky Andrásról kívül, befolytak Lukács Ödön, Andráscsikk József, Nikelszky Mátyas, Vad András, Király Sándor, Bodnár István, Barzó János, abban történt megállapodás, hogy bizassék meg egy küldöttség a téglagyártás ügyének megvizsgálásával, mely küldöttség 14 nap alatt véleményes jelentést terjeszsen a képviselet elé, ha vajjon érdemes-e, hogy a téglagyár- és cserépgyártást tovább is a város kezelje, vagy adja ki vállalkozóknak. E küldöttségbe bevalasztattak: Galanfy Dániel számvévo, Bencs László tanácsnok, Maár Adolf, Nikelszky Mátyas, Kralovanszky László, Gredig Jermiás, Gráf Mór, Vad András, Bodnár István, és a főjegyző. A jegyzőkönyv e tétele, tekintve az ügy sürgősségét, hitelesítettnek nyilvánították.

Második tárgy a szemléltalom kérdése volt. Elnök-polgármester előterjeszti, hogy miután tudvalevo dolog, miként e malom semmi hasznat nem hajt a városnak, intézkedjék a képviselet annak mikénti kezeléséről, vagy eladásáról.

Az eladás mellett szólnak Barzó János, Bodnár István, Kralovanszky Mór, Kovács Gerő, Lukács Ödön, Sütő József, Nikelszky Mátyas, Kubaeska András, Kacska János, Vad András.

A vita közben felmerült azon kérdés, hogy vajjon a joggal, vagy andkül adassék-e el a mámalom? Bodnár István véleményezése folytán, a malom örökhasználatra adása határozottat el oly módon, hogy a tulajdonjog elismeréséül fizessen az illető bérlo bizonyos enusat.

A mámalom gyors eladásával egy küldöttséget biz meg a képviselet, mely küldöttség tagjaiul: Hoffmann Adolf, Andráscsikk József, Heumann Ignác, Jäger József, May Adolf, Steványik, András, Bencs László, Sütő József és Király Sándor valasztattak meg Bodnár István elnökele mellett.

Következik az üres telkek eladásának kérdése.

Vad András helyesli a polgármester új által inzitványba hozott ürestelkek értékesítését s ezzel kapcsolatban fölemlíti, a már régebben eladott malom- és kocsma utáni földeket, melyek még mai napig sineznek a vévők nevére átírva. Kéri szoló a képviseletnek, hogy e tekintetben intézkedjék.

Lukács Ödön kiterjeszteni kívánja a közfilyemet a realskola helyiségre, nehogy ez mellözessék. Kacska János szintén helyesli az üres telkek eladását s azzal küldöttséget kíván megbízatni.

Engländer Sámuel nem tartja célszerűnek az üres telkek eladásával egy újabb bizottságot megbizni. Nézete szerint e telkek számbavétele, kijelölése a pénzügyi küldöttség működési köréhez tartozik. Kéri tehát ezzel a már megvalasztott pénzügyi küldöttséget megbízatni. Nem helyesli szoló azt, hogy minden üres telket eladassék; mert Nyiregyháza városa folytonos emelkedésben van, következésképp a terekre szükség lesz a jövőben.

Nikelszky Mátyas részben egyetért Engländer Sámuellel s figyelmezteti előtte szólót, hogy itt nem a nagyobb területek, hanem csak a kisebbek eladásáról van szó. Aggodalomra tehát e tekintetben nincs ok.

Enyingy Lajos pártoja az eladást s pénzügyi, vagyonról lévén szó, felhívja a képviselet figyelmét a szeminarium részére adományozott 50 holdnyi földterületre, illetőleg azon kérdést meríti fel, ha vajjon átvette-e már a város e területet?

Elnök-polgármester felel Enyingy Lajos kérdésére s tudatja a képviselő testülettel, mikép már intézkedés van tve az iránt, hogy a bérlo ezental a városi pénztárba fizesse a bérösszegeket.

Bodnár István osztja Engländer Sámuel nézetét s az eladandó ürestelkek kijelölését és az eladási módozatok megtételét, a pénzügyi küldöttségre kívánja bizatni.

Zajác József szintén egyetért Engländer Sámuellel és Bodnár István képviselő urakkal az üres telkek értékesítésére nézve, amennyiben a városnak mindenekefelé pénzre van szüksége.

Határozat: Elvileg az eladás elfogadatik és kimondatik s az előmunkálatok megtételével a pénzügyi küldöttség bizatik meg.

Elnök-polgármester figyelmezteti a gyűlést Vad András tanácsnok indítványára a malom- és kocsma utáni földek átírását illetőleg.

Az átírás eszközésével megbizatik a polgármester. Elnök-polgármester tanácskozásá alá bocsjatta a régi közöltségek behajtását; igen méltányos dolognak tartván azt, hogy ha egyik fizet, fizessen a másik is különbség nélkül.

Nikelszky Mátyas az első teendők közé sorolja a pénzügyi rendbehozatalát; szükségesnek találja azonban, hogy mindenek előtt különítsenek el az össze- szittet követelések, hogy mindenki tudja miért, vagy mi után mennyit fizet. Ez a dolog rendje és természeté.

Andráscsikk József helyesli az intézkedést s minden városi követelést haladéknélkül behajtati kér. Kovács Gerő szintén az elkülönítést mellett emel szót s küldöttséget kíván megbízatni az adóskok lajstromának s a követelések pontos teljesítésével.

Domján Sámuel osztja előtte szólót véleményét s az igazság érdekében felemliti ehelyütt, hogy midőn a nagyváradi káptalan az eddig fizetett 6%-i kamatot 8%-ra emelte, kimondott volt, hogy a város is 8%-at fog követelni adósaitól. Mégis, mint szoló tudja csak 6%-ot vesz a város. E tartozási tőkét is behajtati véleményezi.

Sáry Pál mint tudja, oly adóskok is vannak, akik 30—40 év óta tartoznak és még kamatot sem fizetnek. Mindezek behajtására nézve, gyors intézkedést kér.

Vad András azon kérdést meriti fel, hogy vajjon a tanjai földek fölmérési költségét köteles-e fizetni az is, akinek földje nem találtatott többnek, mint amennyi után adót fizetett?

Kacska János minden követelést behajtati kér. Bodnár István: A dolgok igen bonyolultak, szükséges tehát, hogy azok tisztázassanak. A napi rendben, ha jól tudom, csak a régi közöltségről vagyis az új nevezett községi pótdáról van szó. Az tehát a kérdés, hogy csupán ez, vagy a többi követelések is tárgyaltassanak ezental?

Elnök: Együttesen is lehet tárgyalni, Bodnár István: Tárgyaljuk tehát együttesen. Nézetem szerint e tartozások behajtásával a tanács lenne megbízandó. Dolgozza ki a követeléseket s tegye érintkezésbe magát minden egyes adóssal s terjeszse be az eredményt a képviselethez. Jegyzék vezetendő egy a be nem kaphatók, és a leengedhető követelésekről, is hogy a képviselet tájékozhasna magát (Helyes).

Zajác József pártoja Bodnár István indítványát.

Nikelszky Mátyas kivitethetlenné találja Bodnár István indítványát; az összesített tartozások elkülönítése óriási munka.

Elnök: Ne késlekedjünk, a tárgy ki van merítve. Határozottatott, hogy a régi követelések és contractuális adósságok azonnal behajtandók; a többi követelések a tanács által kiphatalandók és a körül- mörnyekhez képest szintén behajtandók.

Az új városház alatti bérlok közül többen bérelengésért folyamodnak.

A kérelem alaposágának megvizsgálásával a tanács felhatalmaztatik.

KÖZÜGYEK.

A kolera megynékben.
 (Előadott az orvos-gyógyászerezegylet gyűlésében. Nyiregyháza, jan. 26.)

Miután nem tudom minő tykos körülmény kegyelméből, számosan vannak a t. Ügyfelek közt, akiknek vidékén a mondhatni országos járvány, a kolera, az o borzasztó jelenségben eözöszerént nem mutatkozik és megynékben való magaviseletéről biztos tudomásunk nincsen: a t. Ügyfelek iránti ildomoság szabályának vélek elget tenni, ha itt az én hivatalos tudomásomat és tapasztalataimat, a szabolcsmegyei koleráról, közze teszem.

Már a nyár derekán vert a bajjólati hír szele, miszerint ezen irtózatú vándor újra utra kelt Európában; olvastuk a hírlapokat, hogy már Galicziában, Moldvában dühöng: sőt hogy dongeti hazánk kerítését, a kárpátokat, hogy majd dobvenne értesültünk, hogy már Mármorosba, már Bereghben, majd Ungban, majd már Zemplénben is szedi áldozatait. A szomszéd háza egett, csak a Tisza keskeny szalaja választá el tőlünk a veszélyt; mi azonban bántatlan maradtunk. Az őszi évszak gyönyörű időjárásban ringatott benünkelt, a ragyogó napos ég alatt, mintha a tavaszot lopta volna palástját, zöldellert körülünk minden és virágokkal ékeskedett, virágotok a fa is, sőt gyümölcsöt is autogattok. De a konok ellenség nem hajtva semmit a természetnek ilyszéri új szőlván, kérelmó solyára, szokása szerint, vakon és alattomosan terjeszté hódítását.

Nov. 4-dikén, kornyadozva a hasmenéstől, vándorított hasat munkái közül, egy fiatal ember; azonban magában a veszék megynékben első magvát. Szü- léi gondos szeretettel ápolták, és ki is segítették; míg maguk mindkettelen bele betegevén, elhaltak. Így nov. 6-ikán ugyancsak Ungmegyéből, az épülő vasúton jött háza kolerabetegek Tuzsérba, egy ács; maga orvosi ápolás mellett kigyógyult, hanem a fölötté kétségbe eső feleség 6 óra alatt meghalt.

Innen kezdve, terjedt lassankint november havában tovább tovább, a Tisza folyárat tartva mintegy utmutatól, Dombádra, Lokre, Dadára, Polgárra. Ugyan ekkor megjelent egyszersmind Kis-Várdán, hol a csinra és életrendre keveset adt és nagyrészen keveset is adlató, piszok fertőben szippedező városban, az alnép közt, makacsul tányát itott s tart mind e mai napig. Ide azonban palinkáért hozta kölcsömben, a már akkor szörnyen ostromolt S. a. Ujlyelből, két szegény fuvaros, akik spirittus szállítván oda, pár nap múlva hazérkeztök után, megbetegedtek és lőnek első martalék Kis-Várdán.

Ezen első hónapban azonban még csak szemé- ként hullongtak, ugy hogy november végék, 7 községben, 21,117 lakos közül, összesen csak 15 betegedett meg; kik közül kettő gyógyult fel, meghalt 8, ápolás alatt maradt 5.

December hóban már ijesztő haladást tett a járvány; mind a megtámadott községek, mind pedig a betegedettek számát tekintve, 8-aldáig esend fel ugy hogy e idő alatt az esetek száma csak 8-czal szaporodott. Ez idő után rohamosan ütötte fel fejét, egymás után újabb újabb községekben annyira, hogy a hónap végén már az eddigi 7 községben kívül, jelentkezett a kisvárdai járásban, Mogyoróson, Mándokon, Zsurkon, Eszenyben, Eperjeskén, Szt. Mártonban, és Gyulaházán; a dadai járásban pedig Halászbán, Balsán, Vison, Kenézlön, Zalukodon, Rakamazon, Nagyfaluban, Bujon, Gáván, Övencselön, Bercezen, T. Ladányban, Sobajon és egy jó kimenteteli esetben Nyiregyháza; összesen 21 községben a főnebbiekkel együtt 286-an, melyekben összesen megbetegedett 227 meggyógyult közülök 91, meghalt 101, ápolás alatt maradt 34.

Januárhóban ezekhez 192 új betegesgi esett jött, a bátalmazott községek száma pedig csak 2-vel, Szent-Mihály és Bujjal, szaporodott úgy, hogy eddig a meggyék 30 községe (92,160 lakossal) láttok kolerát, a mely községből elejétől kezdve ez ideig megbetegedett 418, közülök meggyógyult 160, meghalt 224, ápolás alatt van 36.

A kör igen sok községben csak pár esettel tünt fel és aztán megszűnt, de néhányban súlyosabban uralgott. Legkártekönyebben és legmakacsabbul azonban Kisvárdán és Gyulaházán, amely községekben még jelenleg is naponként kíván martalékot; aztán Rakamazon, Nagyfaluban és Dadán.

Sajnátságos ezen egész járványzásban az, amit különben a kolerabúvárok misútt is tapasztaltak, hogy csak a fekete, szivacsosabb, nedvtartóbb talajon a tisztavölgyön mutatkozott és terjedt; a homokos Nyiregy pedig tőle egészen megkímélte lett. Csak az egy Gyulalaháza, mely távolabb a Tiszától, homoktalajon fekszik;

ezek kivétel e tekintetben. Itt azonban világos az ut, melyen a ragály ide jutott. Ugyanis egy gulaházis embernek rokona halván meg kolériban, Kisvárdán, deez végén át ment annak temetésére, és a boldogtalan népszokás egyik elvadult, elmaradhatlan kinövésében, annak torában busásan részült. Haza menvén a torból, más nap mindjárt megbetegedett; a járvány elatans tünelével, bele is halt; utána gyermekei; azután a szomszédházakban jobról és balról, ment át az öldökölő vendég úgy, hogy itt néhány szomszédházban alig maradt ember életben.

A kór prognosticus sajátságát tekintve: igen sok esetben az ázsiai kolera minden tünetei rohanták meg az egyént, és ekkor alig volt menekülés a kórtól, azonban — és pedig az esetek többségéül — kórghásmenettel kezdődött, midőn olykor-olykor, orvos közbefojtotta nélkül is gyűjtött meg beteg; az orvos azonban, ha segélyt idejében igénybe vették, legtöbbször elhárította a veszélyt.

És kivétel nélkül tapasztalás igazolta azt is, hogy a jó életrend, ami tisztá jövevényük lakban, rendes ételmérésben és ruházódásban s a nyugalmas kedély megőrzésében állana, valamint a ragály hatásaitól való szerencsés óvakodás, megőrizte az embereket a kór támadásától. És védeleg, a járvány terjedését korlátozólag hatott a politikális rendtartás végrehajtása is, a konkrét esetekben fertőtlenítéssel párosítva. Így egy importált koleraesetet sikerült Nyiregyháza nemcsak korlátok közé fogni, de kártékonyságában kiirtani, a desinfektio szigorú alkalmazása által. Ezért történt azután, hogy rendtartó, jó módu házál alig merült fel kolera; mely nem szedte áldozatait a rendes élet és ökszerű gondolkodás hiányában szenvedő alpnél.

Az eleve figyelmeslett lett kormány intézkedése következében, a megye körén megett, mondhatnánk, mindent, óvó-intézkedési által. Vajha mindenütt fogékonysággal találkozott volna! Szétmentek megyszerte az övrendszábyok; amint pedig a járvány következtében kezdé mutogatni fenyegető alakját; külözül szét az orvosi segélytől távolabb eső, már megtámadott, vagy csak compromittált községek számára gyógyesereket, kello utasításal, egyedül jözanul csak a hasmenés és hányás megakadályozására, — mit után tovább menni nem szabadott, az egyénités elmaradhatlan, nehé feladata csak jellemző orvos dolga lévén a szerelésben. Így, küldöttünk el- és kiválasztunk akadályozó mophiumsepeket acidum aceticummal kombinálva. Dower porokat, mustárízest, és utalunk a mindenütt kapható fertőtlenítő vasgáliczra. És ezen küldemény elzésrűserűgéről, mind az egyéni kór sok esetben elfojtását, mind a nép kedélyének megnyugtatót tekintve, volt elég örvendetes alkalma meggyőződni.

Adja a gondviselő hogy úgy legyen! megyénkben a járvány, ha nem egészen vége felé, de minden esetre hanyatló szakában van.

Dr. Szabó Dávid
szabolemszögye főorvosa.

Miben is áll hát az a mai műveltség?

A minap vettem magamnak annyi bátorságot, hogy társadalmi s társaséletünket a svajczival összehasonlitsam.

Nem mondhatja senki, hogy az eredmény valami kedvező volt részünkre. Sőt ellenkezőleg. Praescribáltam a gyógyosrt is, azt hiszem: nem fog ártani, ha azt a receptet megtartjuk s alkalmazzuk. Sok bajunkat megfogja az orvosolni. En már kezdem alkalmazni, de nem örömet veszik be a betegek az ajánlott szert. Sokan keserűnek találják. (Hogy is ne volna keserű egy szülének gyermeke tanítását évenként egy véka gabonát fizetni, s aztán azon időre kedves magzatát nélkülözni. — Meg aztán, hognye esnek keservesen annak az ifjú és férfunak, ki megszokta a kormcsát s kalálkai mulatságot, iskolába menni estenként s ott valami szépet hallani?)

A „Szaboles“ tárczaja.

A fehér keztyű.

Jól ismerék a kis leányok
E fehér keztyűt egykoron;
Ha látogatni s bálba mentem,
Hogy meg feszült az ujjamon —
Mily sok kecses, finom kecséskét
Szorongattam meg annyiszor....
E fehér keztyű mindig ott volt,
Hol a szívek meséje forr.

Ha meglátá, mindig enyelgett
A kis hamis keztyű-leány;
Mert tőle vettem, pár hü szára
Mindig kinézett ablakán.
S én majd uaponkint arra jártam,
Rég volt, nem is tudom mikor....
E fehér keztyű mindig ott volt,
Hol a szívek meséje forr.

A háiban egy kis szöke lányunk
Átfotam lengve természet;
Vagy kis kezét kezdte csaltam:
Hányszor megújult mind e kép!
De hányzor loptam meg egy-egy eszöket
Kipirult szép arczáról....
E fehér keztyű mindig ott volt,
Hol a szívek meséje forr!

Most elbúst e régi keztyű,
Ha meglátom; de hasznaltam:
A szenvedélyes régi tűznek
Ma csak kinült parizsa van

Nóde azért nem szabad a kúrával felhagyni. „Nem is egy nap, nem is hamar építettek fel Rómát!“ Hanem hát annak az „Elmélkedések“ a vége a nép-nevelésnél állapotot meg. És így nagyon alult helyre tévűt Ugyan emelkedünk ki most egy kissé a porból. Menjünk magasabb körökbe s vizsgáljuk meg, hogy hát miben is áll az a mai (valóság) műveltség!... Petőfi így kezdé egy versét: „Ostort fonok, Lángostort napsugarakból, s megkorbacsolom a világot“.

Bezeg nekünk már készen van ostorunk, melynek csapása meglátszik az egyeseken, társaséletünkön; sőt nemzetünkön. Ez ostor, a szakképzettség hiánya. Más oldalon a műveltség fogalmának hibás magyarázása s alkalmazása. Hogy ezek ostorok nehezeden reánk, az előhozandó példák, azt hiszem, behizonnyítják. Hogy miért nem igyezkünk tőle szabadulni?

Hát az a fanatikus nép, mely az egyháztólénelem tanítása szerint oly felekezethez tartozott, melynek tagjai magokat addig korbacolták, ostorozták, míg a meztelen testből a vér nem folyt, vagy legalább nem sekedezett: miért eslekedte ezt saját kezével ön testén? mert tőle üdvét, boldogságát várta. S ezen jó hitben és jó reményében a fájdalom nem érezte. Legalább így mutatta. Mikor létezett, ki alapította a felekezetet, meddig tartotta fenn magát, vagy még maig is van maradványa?... tudom is én! Hiszen mondtam már, hogy nem tudhat az ember mindent ugyan alaposan! Elég úgy félig-meddig, hozzavetőleg! Azután ez a papok dolga? En meg talán nem.....! Vagy ha az volnék is! A papok tán kivételnek volnának a jelzett szabály alól, vagy mi?... Más pályán elég a feltűdösség, tudáskodás, szakképzetlenség s a papnak egész tudósna kellene lenni?

Minő igazságtalanság már ez? Hiszen nem vagyunk talán chinábán? (Hirtelen azt sem tudom, hogy hol alkotnak, vagy alkotnak régen a papok egy külön osztályt az államban? De meg mondtam, hogy csak nem tudhat az ember mindent olyan alaposan?) Hát a pap mindig tanult? Hallottuk régen, hogy mondogatták az igaz, mikép: — jó pap hol'ig tanult! — de hát ez régen volt; meg — — — talán: akkor sem igaz volt!

De minék fujánk mindig azt a régi nótát! Más idők... más erkölcsök, vagy emberek, vagy elvek, ahogy tetszik kiegészíteni a három közül Persze, hogy más elvek. Régenten papuralom hierarchia, vagy hogy is mondták; a pap pedig tán az egyetemes papság elve. Nos azután! miben is áll az? Hogy egyik ember csak olyan pap, mint a másik! Igen is. És így egyiknek annyit kell tudni, mint a másiknak. Például a hallgatónak annyit kell tudni..... akor mondom: a pap de tudjon többet, mint az ő halgatója! (Ez elv valóistásához meglehetősen töreksznék; sőt némely helyen ezen boldog állapotot maholnap megvalósulva látandjuk.)

Egy idő óta még a tanítóit; sőt mit mondok, még e tanári pályán is szakképzettséget elnegetnek. Szakképzettség! Itt nálunk a dilettansok hazájában? Furcsa kívánság! Némely emberek igazán nyugaltnal termeszétek! Semmivel sincsenek soha megelégedve.

Ha eddig lehetett tanítóvá az, ki ús, vagy csizmadia mesterségre képezte magát; de szakképzettségre szert nem tehetett; vagy aki 20 évet elért s hogy katonává ne legyen tanítóvá lett! miért ne lehetne az így ezután is?!

Tanári képesítés! Hát nem elég 12 iskolát kijárni, kivált ha az ember 1-6, vagy 2-3-ik volt a gradusban!? És még akad, aki egy ily ember szakképzettségében kételkedni, s tanári oklevelet sürgetni merészkedik. Minek az a beszéd; hiszen így van az minálunk csaknem minden pályán; így gondolkoznak legtöbben. Egyik pályá is kenyérszeresítő mód; a másik is. Csak élhessen utána az ember! Ha pedig belejuttott valaki egynek, vagy másikba, csak lesz gondja magára, hogy nem hal meg éhen. Minden pályán van elég alkalom a mel-

lékjövedelem forrásának feltalálására. Így! Ez a pályák felőli általános nézet!

Ez a mi ostorunk; ez a hibás nézet minden munkakörben! Az anyagelviség önzésre vezet nálunk is, mint mindenütt a világon. Az én-én! jut azután nem igen lát az ember sem nemzetet, sem hazát; sem embert s emberiséget, társadalmat; sőt sokan a legkisebbet s legközelebbit, a családot; sem. Eljen kiki, ahogyan tud!

Igazat szölvá! azoknál az egy szakhoz ragaszkodó, mindig azt üző embereknel, nincsen unalmasabb teremés az istennek. Mindig egy tárgyról beszélni csupa egy oldalasról áru el. (Mindzen valodi művelt emberek fö kellicke a sokoldalúság. Mindenkinék szépet mondani, bökölni, ösztönözni szözlani soha!) Minden oldalra jutni kell egy elismerő, dicsérő, magasztaló szónak. Ebben áll a valódi műveltség!

Társaságban különösen misem ér az egyoldalúság. Ott vesz hasznát az illeto sokoldalúságnak! Erre nézve fő doloz az újdonságrivovatok néhány lapból kiböngészni s a napi és tegnapi újságokat egymásután eloladni tudni! Erre nagy szükség van, kivált művelt körökben.

Igen! mert az a böles, aki azt találta mondani hogy: „azért van az emberek két füle és csak egy szája, hogy ketszer annyit hallgasson, mint megnyit beszél“ az a böles mondom, már régen meghalt. A ki ketszer annyit tud beszélni, mint halgatni; aki minden lében kanalizni, minden kérdés, minden tárgynál zajt ütni humbigirozni — tud: az művelt ember.

Ezekhez nem is kell már egyéb, mint egy kis simaság, finomság. (Ez alatt pedig nem az egyszerű elozekénység, szolgálatkészség értendő.) Simaság: csúszás-mászás; hajlongás a földig Persze a műveltség ezen kellékét nem mindenki tudja elsajátítani (hál' istenne!) de akik megszerzik azok ugyan hasznát veszik; sokra mennek vele.

De most veszem észre, hogy én meg nagyon is ösztönöz beszélek. Visszafojtottuk a köpenyegyet (ez is a mai társadalmi szabályokhoz tartozik) és kérjünk bocsánatot illedelmetlen beszédünkért. Nem tartozik a műveltséghez hiábaként nyitlan egymásnak szembe-mondani! (Bizony, bizony, lehetett volna is egy kis politikával élni a társadalmi ferde szokások elsorolásánál; mert még meg is haragudhatik valaki egyenességünkért!)

Elég már jó ember, elég! Te igazán egyoldalú egy fráter vagy. Nem is tudsz egyébről, mint iskola, egyesületek, olvasó körök, meg szakképzettségről és társadalmi ferdeségekről beszélni! Már hiában kedves nyájias szeretet (s nem is tudom még, hogy milyen) olvasóm; én ezen eszközök által vélem, hogy a hazá és a nemzet állani, illetoleg élni fog. Minden egyes ember legyen képes, saját helyén, a reávaró köteleseket teljesíteni. Ezt kívánja a munkafelosztás elve. Minden ember, legyen valóságos ember, így irt régen Channing E. Wilmos Amerikában. Akár jó mondta, akár nem: Ó tőle tanul —

Szabolesi.

A „Szaboles“ előfizetőinek névsora.

(Vidékiek.)

Fisch Herman T. Lök.
Pethő Károly Kemecse.
Nozdroviczy György Dögha.
Levelek Mór Sényő.
Treszaky János T. Pálca.
Elülj. Gáva.
Terezy István Demecser.
Kauszay Dániel Nagfalva.
Szögyényi Emil F. Litke.
Liptay Károly K. Várda.
Somlyósi Balázs Bezdél.

Felejttem lassan a leánykát,
A keztyűt és a dőre tort....
E fehér keztyű mindig ott volt,
Hol a szívek meséje forr.

Csak ma hozom föl még utószor....
Férjhez ment régi kedvesem,
S vőfélyül engem hivatott meg,
A kedveit hát megteszem;
Még az oltárnál is letérlek
Egy könyt szemem pilláiról....
E fehér keztyű mindig ott volt,
Hol a szívek meséje forr.

Andrássy Béla.

Con amore.

(Kis novella s művészet-életböl.)

(Vége.)

Morvelld asszonyt annál szigorubbán szoritá Sybillát a házi dologra, minél jelentéktelenebbnek tánt fel előtte a leány tehetsége. Sybilla alakja most magas karcsu lett, és ha e fejecske a polgárcsinos csinos fokotéskékjében magát a munka felett meghajtá, és a nehézek feketé hajlonadekok nyakán mélyen lecsüngtek; akor, habár még mindig szabálytalanok, de lebilincselőnek és finomnak tánt fel az arczalvonallal. Legalább így talála ezt azon egy, akinek festő táblája, a műszobában, épen az erkély-ablakok átellenben félig nyílt függöny mögött állott; t. i. a fiatal nürnbergifestő. Mária asszony sejtette ugyan, hogy mily gyakran és sokáig nézgetett át férjének csinos tanítványára, de azt aligha hitte volna, hogy ama szép szemek pillantásait rut gyermekének valának szánva. Ott állott néha-néha az erkély-ablak párkányán a vizes korszóban egy kis virágoskor, melyen ép oly melegen és gyöngéden füg-

tek a leány sötét szemei, mint egykor a pókók és hernyók. Kinek kezei szikhatottak azokat? Olykor-olykor természetesen mástól irányultak a szemek: egy-egy pillantás a műszobába is repült. A szép ifju fő, barna fűrtökkel, tiszta homlokossal és csinálnal szemekkel, oly ragyogóan fordult el a festőszoba falától, hogy az nemcsak egy csinos felénk leány, de még más, tapasztaltabb és bátrabb női szépség pillantását is magára vonhatta volna. Nem egyszer történt, hogy a leány és ifju pillantásait találkoztak; a leány arca ilyenkor mindig kipirult.

Igen természetes, hogy jó ideig csak e halk jeleknel maradtak; legfeljebb egy-egy köszöntés r pillantás és vissza; vagy pedig csak pár szót cseréltek ki, ha a tornáczon vagy a lépcsőkön olykor találkoztak. Ha azonban a mester és tanítványok elhagyták a műszobát; Mária pedig valamelyik barátójához látogatott el; Sybilla azonnal behatant a kedves műszobába s mélyen elmerült a fiatal festő műveinek szemlélésében.

Történt egy reggelen, hogy a virágfőstő má- és festőteremtő a legzadagabb furaok egyike látogatta meg. A magas vendég egy festőtámlától a másikhoz ment, végre egy nagyjutalmat tözött ki a legistább virágképre, mely a legrovidebb idő alatt készülene el. A fő ur imádot fiatal neje elveszté gyermekét, a mi miatt mély gýszba borult s mindig azon törte fejét, hogy nejeinek szörakozást szerezzen.

Nemes buzgalom tölté el eme napóta Morvelld-fakban tanítványai köblét. Mindenképp feszített szorgalommal és titokteljesen működött állványra előtt.

Egy nyári napon Sybillát a hához vezetők közepcson találjuk nem igen biztosan futó bogarat szemlélgetve, melyet hosszú ujjai épen most szabadítanak ki egy pök hátfőlőből. Graf Antal e perczen közeledett hozzá s kérdezé:

„Sybilla! miért viseltetik ön még mindig oly kitűnő figyelemmel és gyöngédséggel ezen rít állatok iránt.“

Horváth Imre Anares.
Wintzer Ignác Pest.
Fehérszék István Tikospuszta.
Batta Ignác Gége.
Városi tanács Polgár.
Körtvélyfáy Péter Rohod.
Tárca Károly Vencsellő.
Négyessy Ábrahám Varju lapos.
Bokor János ab. Szántó.
Besseney László Gáva.
Sicherman Mihály Kotaj.
Ngs. Farkass Lajos Kenézli.
Okolicsányi Lajos Laskod.
Papp Zsigmond Tetétlen.
Hársányi Lajos Nádudvar.
Szakmáry Ferenc Saáp.
Balogh Zoltán Csobaly.
Közseg K-Semlyén
Jakabfalvy László Dada.
Horváth Ferenc Zalkod.
Virányi János Vencsellő.
If. Elek Gábor Pazony.
Mandl Lipót Kótaj.
Zimmerman Pál F. Femanze.
Kiss Elek N. Halász.
Papp Imre Kék.
Gyöngy Áron Király Darócz.
Juhász Sándor Zsarnócz.
Korda Gusztáv Pazony.
Vajthó István Vás Namény.
N-Halász közseg
Bodó Antal Kemecse.
Galánffy Lajos H. Bözörmény.
Hricz Ignác Buly.
Trajanovics Ágoston Sarkad.
Ónody Géza T. Lök.
Caszinó Ny. Bátor.
Friss László N-falu.
Kállay Ákos N. Kálló.
Budaházy Sándor N. Halász.
Bleyer Samu Buly.
Dudás János T. Eszlár.
Szikszay Pál N. Kálló.
Mirovsky József Ny. Bátor.
Kálmán János B. szt. Mihály.
Kiss József tanfelügy. Debreczen.
Márky Frigyes Karász.
Somjasy József Dada.
Gáspár Ferenc Szatmár.
Moskovics Leo Munkács.
Weisshaus Jakab Balkány.
Feldheim Ignác Bekecs.
Czapary Albert Oros.
Korocz Károly Rózsás.
Kovács Titusz T. Lök.
Pettrászy Gyula honv. kap. Kassa.
Olvasókör. Ramocsaháza.
Dobos János Ramocsaháza.
Kállay Ubul Kassa.
Kállay Elek Homorogd.
Lukács Dező Nádudvar.
Bleyer Mór Ibrány.
Kállay András K. Semlyén.
László Alajos Ujfehértó.
Gr. Degenfeld Imre Ny. Bakta.

Vitéz János Lórantháza.
Olvasókör Földes.
Hvezda Károly N. Kálló.
Gönczy László Buly.
Mikecz Ferenc Kemecse.
Szentimrey Kálmán Debreczen.
Megyery Gábor N. Kálló.
Nemes Pál Ny. Boddány.
Molnár Gyula Levelek.
Elek Emil Simapuszta.
Jankovics Sándor Biri.
Fischbein József Polgár.
Harstein Gábor Simapuszta.
Gál Elek Balkány.
Hécezy László Buly.
Sovány Péter Polgár.
Özv. Répássy Jánosné Kemecse.
Özv. Megyery Pálné Kemecse.
Okolicsányi Menyhért Karász.
Vályi Ferenc Pazony.
Elek Béla Pazony.
If. Szabó László K. Várda.
Vidovich Ferenc Tass.
Somogyi Rezső K. Várda.
Hardt Gusztáv Polgár.
Gencsy Károly Léta.
Bónis Barnabás N. Kálló.
Láner Lajos Kenézli.
Vatter Ferenc N. Halász.
If. Horváth József Buly.
Elüljáróság Buly.
Csépián János Kemecse.
Oláh Károly Búd.
Elüljáróság Szt. Mihály.
Fränkel Ignác Gáva.
Jármy Jordán Ibrony.
Paraszky Gyula Zalkod.
Bartha Imre K. Várda.
Casinó K. Várda.
Elüljáróság Paszab.
Inezedy Pál Buly.
Tórröss Ferenc Szabolcs.
B. Vecsey József ömült. Pest.
Miskolczy Menyhért Viss.
Zoltán János Apagy.
Fráter Sándor Kótaj.
Holmokay Imre N-falu.
Hegedűs Pál Dombrád.
Fisch Sámuel K-Semlyén
Pozsgay György Ujfehértó.
Hársányi Menyhért K. Várda.
Reisman Mózes K. Várda
Gonda Balázs Berczel.
Orosz József f. t. Dorogh.
Liptay Ede Nagyfalva.
Kornis József Pazony.
Tervey Balázs F. Lítke.
Gyerey Ferenc Balkány.
Urasy Jenő Buly.
Ft. Szentmariay Dienes Vencsellő.
Szabolcsi takar. pénzt. N-Kálló.
Márky Elek Karász.
Vadnagy József V. Megyer.
Horváth Farkas ft. Buly.
Bartholomaeidesz Károly Pozsony.

Koháry Lajos Kótaj.
Jenei Szabó István Homoki puszta.
Gr. Lónyay Béla Bányu.
Plavenszky Imre N. Kálló.
Homonnay János Nyirjes.
Bertalan Pál Szolyva.
Vallent Dániel Vencsellő.
Boditzky Ágoston Mándok.
48-as kör H. Bözörmény.
(Folyt. köv.)

UJDONSÁGOK.

× **A városi pénzügyi küldöttség** figyelmét, mint amelynek feladata minél több pénzforrást fedezni fel és jelölni ki, felhívjuk a rendet és csinossgot sokhelyütt nagy mérvben gátoló nagyobb terekre. Egy-egy pár házhelyet mindenütt ki lehetne az város szorult pénzügyi viszonyainak lenné segítené, hanem az utcák tisztábbakká, a kövezet és világítás könnyebbé válnék. Ha a jövő nemzedéknek szüksége lenne területekre, az idő és helyzet mindig meghozandja a tanácsot is.

+ **A szabolcsi-hajdukereleti orvosságyszeregyelet** mult hó 26-án délután tartá az évi első évenyedes gyűlést Nyiregyházán, mely alkalommal igen nagy érdeklődés közt olvasta föl az egylet lelkes és fáradhatlan elnöke Dr. Szabó Dávid a szabolcsmegegyei koleraesetről, nagy szakavatottsággal és költői tollal írott értekezését, mely értekezést lapunk jelen száma egész terjedelemben hozza. A gyűlés különben jó gyéren volt látogatva, hogy a napi rendre kitűzött fontosabb tárgyak fölött, a jelentéktelen szám határozni nem kívánt; hanem egy május hónapban a sötét tartandó rendkívüli gyűlésre tartattak fenn.

= **A nyiregyházi négyelet** által, mult hó 25-én rendezett „szatzenestély” igen fényesen ütött ki. Mint halljuk körül-belül 70 irtót jövevényezett. Hir szerént, a farsang alatt több ily szatzenestély szándékozik rendezni a négyelet. Mi részünkről sok szerencse kívánunk hozzá.

* **Palánszky-Csapó Ida asszony** leányneveldéjében mult hó 29-én tartatott meg a szokott teli félelvi vizsga a növedei helyiségben. A növedékek osztályozásával épen csekély személynek lévén megbizva a tulajdonosok által, a minden figyelmük igénybe vett feleletkorul tehát, igen illetékes nyilatkozhatunk. Az eredmény, amit a növedékek fölmutattak, meglepőleg kitűnő és fényes volt. A növedékek és tanerők egyaránt dicseretes buzgalmat fejtettek ki. Az új felévi előadások, már hónap megkezdettnek. Csak tartozó kötelességünkre rojok le, midőn ezen jól szervezett és vezetett intézetet, ismételve ajánljuk az illető szülők és gyámok kiváló figyelmébe.

(Sz. Gy.) **Tisza-Lökön** egy Kállay Lajos nevű szolgáló egy mult hó 29-én délután 10-11 óra közt, midőn lovat itatta, a kutba zuhant, honan csak másnap reggel huzták ki a már teljesen megdermedt hullát. A boldogtalan 35 éves lehetett; igen derék, csendes józan életű ember volt. Sirjánál egy szerető nő s 3 árva könyeztet a kiptólhalatlan vesztéséig fölött.

(Sz-y) **A racioni nagyfák** által, mult hó 25-én egy hullát találtak. A szerencsétlen dadai lakos volt. Mint onnan írják, a szesz italok szeretői élvezete lett volna oka halálának. A boncolási vizsgát dr. Székely Lajos járási orvos teljesíté.

(t) **Tisza-Lökön**, mint leveleznök írja, mult hó 19-én délután zártkörű táncszert tartatott, mely, leszámítva azon rendezői figyelmetlenséget és hibát, hogy az egész táncszert tartama alatt, csakis 5 magyar táncot jártak, igen kedélyes és élénk volt. Bálkirálynők sem hiányoztak, kik közül H—th J—n és D—k L—a urholgyek váltak ki leginkább ugy egyszerű de izésgazdag öltözésük, mint kedves egyéniségük által. A mulatság, ősi szokás szerént, kiválóság kivrattig tartott.

(Fehérvás.) Alulírott mirt a nyiegyházi mükévelőrtársulat titkára, tisztelettel felszólítá mindazokat, akik a mükévelői könyvtárból akár helyben, akár vidéken darabokat vettek ki, miszerint: sziveskedjenek a kivett darabokat minél előbb beküldeni akár hozzá az Alulírott, legyen az bármily csekély értékű, mindig szentnek és sérthetetlennek kell, tekinteni; sokszorosan belecsesz a pedig az erkölcsi tisztuletek tulajdonai. Knethy.

(Sz.) **A helybeli négyelet** elnöksége tisztelettel felkéri mindazokat, akik talán, az egyleti bálra meghívót nem kaptak volna, hogy méltóztatassanak ezen ily alkalmakkor kikerülhetlen tevédsé elnezni s a meghívó iránt az elnökséghez fordulni.

(B—ch) **A tegnap megtartott** polgári egyleti bál igen jól sikerült; a terem tömve volt Nagy örömminkre szolgált azon tapasztalás, hogy a jó izés, mint a műveltségnek egyike, a polgári körökben is mindinkább kezd terjedni; mert az öltözékek, minden egyszerűségük mellett is, a jó izés minden igényeknek tökéletesen megfelelték.

A KÖZÖNSÉG ROVATA.

Közönetnyilvánítás

Alulírott elnökség öszinte köszönetet szavaz a nyiregyházi központi négyeletnek, azon szives figyelméért és testvéries vonaláért, melyben, a közöletbe hozsának áttett 30 frtnyi segélyzés által, egyelünkünk résziesíteni kegyes volt.

Nyiregyháza, január hó 31. 1873

A nyiregyházi izreltala négyelet elnöksége.

„Mert ök engem szeretnek különösen szerettek akor, mikor még szegény magános gyermek valék.”
„De ont még más teremtmények is szeretik.”
„Talán azon szegény vakember, aki alamizsnája után jön napokonként? Ki is szerethetne más ily rut leányt, mint én vagyok.”
„Mindenki, aki ont megzéli, amiként ön a szelálatokat szokta megzéli kezén.”
„Ha Mária asszony ezt hallotta volna!”
Sybilla hallgatott, de egy borzadály rázkódtatá meg gyöngéd testét és egy színe az örömmek, röppent át arcán. Meghajtá homlokát, és hosszú, édes szünet után kérdezte:
„Gráf Antal! reméli ön, hogy megnyeri holnapután a jutalmat?”
„És megengednék-e azt nekem szépszeim?”
„Igen — ha egy hiány nem volna benne. Csodaszép tavaszi virágai nagyon ridegeknek látszanak kegyed festményén. Hisz tavasszal él és repked minden. Miert nem ad ön bokréjtájának egy vidám társaságot? Ön nem tudja, hogy mily szomorú az egyedüllét.”
„Mily társaságot gondol kegyed?”
„Vig bogarakat, legyeket pillangókat.”
„Tudja kegyed, hogy inkább tudnám ont festeni, mint egy pillangót? Híden nekem, hogy rég tettem, oh ha lehetséges lett volna!”
„Ha más valakinek lenne kénytelen átengedni a jutalmat, nagyon elszomorítaná ez ont?”
„A fiatal festő felrezen. Halálsápadt lett.”
„Misanak? Ugyanaz nap hagyám el városukat, midőn azt megzéli!” Mondá szívenedélyesen.
„Még ugyanaz napon?” Ismétlé a leány mintegy álmodva.
„Morvold Jakab lépett be a terembe és Sybilla, anyja szobájába ment.”
„A legközelebbi vasárnapon a mű- és festészhöz zárvá volt. A párszati idő mindenkit a szabadba esalt; vigan akarták eltölteni a napot az erdőben. Csak Sy-

billa kérte, hogy honn maradhasson. Ó aki sohasem panaszokodott, alig nyitnáth fel szemét fejféjása miatt, és egyedül maradt honn. — Gráf Antal észrevehette hánatára. Midőn azonban este visszaérkeztek, oly sugárzóan és vidáman lépett övéi elé, hogy Mária asszony meglepetve állott meg a lépcsőn. Az ő gyermeke volt-e az, aki így tudott tekinteni; így tudott mosolyogni?”

Másnap közeledett az eldöntés órája. Lelepleztettek a képek. Maga a szép gazdoló nő férje karján egyik festőábtól a másikhoz lépdégett. Eggedül csak ő választatott.

Sybilla az erkély-ablakban térdelt, összetett kezekkel. A függöny le volt bocsátva a műszoba előtt; tempa moraj hatott át hozzá. Hirtelen gyors léptek halatszának. Gráf Antal állott előtte indulatos felgerjedéssel.
„Távozni akar ön?” — Mondá Sybilla remegéssel magánkivül, és kezeit kinyújtá utána. Minden elveszté? ki nyerte a jutalmat?”

„Az én képem! de a kegyed pillangói, a kegyed isteni kék pilléi! Oh Sybilla, jöjjen; kértek hogy menj önrét a legszeretremelőbb festőnő! és a földlegszeretettebb teremtményét akarják látni!”

A legnagyobb boldogságnak egy kiáltása és a magános leány kedvesének kelben fektűd.

Azon emlékezőtes napon maga Merian Sybilla is pillangóvá vált. A szerelem, az ég és föld e legözöhlentlen hatalma fűzte rá a szárnyakat. Merian Sybilla neve világhírű lett, és mai napig csodálással említtik.

De bármily pompásan festé is később a távol fekvő forró égaljak ezerele szintjatszó csodás pillangói; akár mily eleveneknek látszanak is legyei, bogarai és hernyói: oly sugár fényvel, vidámbanban s gyönyörűben, mint ama első kék pillék, melyeket kedvesének festményén kísértett meg esete, egysen repült többé ki a világba. Oh! mert azokat Merian Sybilla „Comore!” (szerelemmel) festette.

Németből fordította

Hartstein Emil.

Nagy Lidia özv. Karacs Bálintné testvérem érdekében kényszerülve vagyok a nagyközönség előtt fel-szólalni.

Testvérem a megyei t. árvászkéhez még az 1871-ik évben, folyamodott mikép a férjéről maradt és árvái vago-nát terhelő adósságok törlesztése czéljából 10 h. cens. föld adattassék el. Ez megadott, azon év őszén a föld bíróság el is adott; hanem a befolyt 960 írt vételár még mindig nincs a kifizött czélra fordítva. Itthon a terhek törlesztéséért, adóhátrányok letisztázásáért naponta zaklattatik az özveg. Már folyamodott is a pénz hovatordításának értesítéséért. Semmi válasz.

Itt nyíltan kérem tehát a t. árvászkéket, hogy a 960 írt. hovatordítását kipuhatolni méltóztassék.

P. Ladány 1873 januárhó 23-án

Sz. Nagy János.

Alulírott kedves kötelességnek ismeri köztudo-másra hozni, hogy Zsiska Julia n. asszony, az ál-lándó színház alapítókéhez, 5 forintot volt szives aján-dékozni. Fogadja a nemeslelkű adakozó a helybeli mű-kedvelőtársulat mely köszönetét.

Szintén meleg köszönetét fejezi ki az említett társulat, a helybeli t. neogletnek is, mely az általa rendezett színi előadásokból, ugyancsak az állandó szin-ház alapja javára 100 forintot kegyeskedett juttatni. Nyiregyháza. január 26. 1873.

Domján Sámuel a nyiregyházi műkedvelő-társulat elnöke.

Tisztelt szerkesztő Ur! Sziveskedjék a „Szabolcs” című heti lapnak 1872 évi deczemberi 52-ik számában a „Csevegés-ek” rovatában „A végrehajtó a kalodában” cím alatt meg jelent azon közleményét, mintha bizonyos kir. törvényszéki végrehajtó Szabolcs megyének egyik községében kalodába tétettet volna, mint valótlan oda módosítani, hogy ama bizonyos végrehajtó én voltam, ki N-Halász községében zárosítás végett megje-lentem, s ott ellentétlára találtam ugyan; de kalodá-ba sem nem tétettem, sem ilyenel nem fenyeget-tettem. Kérem egyszersmind szerkesztő urat, szives-kejdkék más alkalommal értesítéseit hitelesebb forrá-sokból meríteni. (Szolgáljanak e sorok ama tréfás czikkceske megczafolásul szer.)

Ki egybeábrant vagyok tiszteltel. Nyiregyházán, 1873 január 17-én.

Horvath Márton.

Üzleti értesítés.

A nyiregyházi terménycarnoknál febr. hó 1-jén bejegyzett terményárak.

Piaczi ár	Kereskedési ár 100 köbölökezdre
Rozs 00-00 fontos 3,95-4,05	
78-80 " 0,00-0,00	4,10-4,15
79-80 " " " " " "	vámműzés szer. 5,75-6,60
Buza " " " " " "	2,65-2,70
Arpa " " " " " "	uj termés,
Zab " " " " " "	
Tengeri " " " " " "	
Köles " " " " " "	
Bab, tiszta fehér " " " " " "	
Káposztarepce " " " " " "	
Lenmag " " " " " "	
Gomborka " " " " " "	
Kendermag " " " " " "	
Mak " " " " " "	
Napraforgóolaj " " " " " "	21,00-22,00
Szesz 30 fokú nagy, itezo " " " " " "	22

Felölös szerkesztő: K. Kmety István.

HIRDETÉSEK.

HÄUFFEL ÉS TÁRSA

előbb REICH B.

ajánlják a jelen farsangi időnyre legújabb és legele-gánsabb kiállítású báli legyezőiket, ékszereket, női és férfi báli cipőket, legfinomabb prágai és fran-czia keztüket, nyakkendőket, virágesor-tartó-kat, és más egyéb piperezikkeket a legnagyobb választásban, a legjutányosabb árak mellett.

Videki megrendelések a leggyorsabban és leg-pontosabban teljesítetnek. (3-2)

KÖSZÉN

bámulatos olcsó ár mellett.

Salgó-Tarjani

Porosz extra finom

POROSZ APRÓ, (gyárakhoz, gépekhez, kovács s lakatos mestereknek alkal-mas) mázsánként 70 krajczárjával.

Kapható kizárólagosan
FRIED JAKAB

orosz templom közelében levő tulajdon házánál.

Nagyobb mennyiségnél árleendulást történik.

Hirdetmény.

Alulírottak bolt helyisége, valamint a nagy-kállói utcára eső két szobából átala-kitandó boltok, jövő Szent-György naptól bérbé adandók.

(0-3)

Kovács Samu.

Egy helybeli diszárú és fűszer üz-letbe

(3-2)

gyakornokul felvétetik egy jó házból való ifjú, aki legalább 4 osztályt végzett, és a német nyelvben is bir némi gyakorlattal.

Bövebb tudomást nyerhetni a szerkesztőségünél.

A Sima-pusztán 150 hold első osztályú szántó föld akár egészben akár részletekben szabad kézből örök áron eladó — a feltételek iránt értekezhetni alulírtnál Nyiregyházán Sz.-Mihályi utcán 248. sz. a.

(3-2)

Mezősy Tamás.

Árverési hirdetmény.

A kéki határban két tagban levő, s kiskoru Tóth László tulajdonához tartozó 500 holdnyi külső birtok f. é. februárhó 26-án délelőtti 10 órakor Keék közházán tartandó közárverésen f. é. áprillió 24-ét szá-mítandó 6 egymástáni évekre bérbé adatik. — Az árverési feltételek Szalányi Ferencz godnoknál Bog-dányban megtekinthetők. — Kemece jan. 26. 1873.

(3-2)

Krasznay Péter szolgabíró

Dr. Schwarcz Adolf

orvos- és sebésztudor, és szülész-műtő ajánlja magát a t. ez. közönségnek minden bel- és küljáb orvoslására.

Rendel naponként 10 órától 3 óráig.

Szegények ingyen gyógykezeltetnek.

Lakik: N.-Kállói-utcán 1009 özv. Már-kusné házában.

(3-3)

HIRDETÉS.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy a farsangi időnyre üzletemet gazdagon ellátam mindenféle fehér és szí-nes cipőkkel, finom keztükkel, legyez-zőkkel, fűzőkkel (Mieder), ingekkel, nyakkendőkkel, csipkéekkel és színes tarlatanokkal.

Egyszersmind bátorokodom „való-di tokaji bor-raktáramat” (butéliák-ban, 80 król kezdve, a legnehezebb 2 írt) becses figyelmébe ajánlani.

(3-3)

Pollátsek József.

Háगतási hirdetmény az 1873-iki háगतási időnyre.

HORROR

sötétpej angol telivér mén, (több nagy verseny nyertese; összes nyeregeménye a versenypályán 28,000 forint). Nevelte: gróf Batthiány István. Apja: Zetland; anyja: Crafton-Lass (a hí-res All-my-Eye anyja); ennek apja: King-Tom; anyja: Mentmore-Lass; ennek apja: Melbourne stb. Magossága: 16' marok. Erő-sen fedez, Bátyún Bereghmegyében, 20 írtét, (borraváló, minden kancza után, 2 írt). Vasuti állomás helyben (m. északkeleti vaspálya). Is-tállóról gondoskodva van. Zab: piaci áron.

A kanczák bejelentését elfogadja

gróf Lónyay Béla gazdasági tisztje.

(10-7)

(Bátyú, Bereghmegye.)

Alulírott tisztelettel értesítem a t. ez. közönséget aziránt, hogy lakosomat folyó évi februárhó 1-sötől kezdve, a régi szalmatáras levő Boltz-dó 121. sz. a. házába, — hol eddig Krausz L. kereskedése volt, — tettem át.

Az irányomban eddig tanúsított szives pártolást jövőre is kérére, maradok Nyiregyházán febr. 2-án teljes tisztelettel

(0-1)

Weisz Babette ekl. számszónó.

Eladó birtok.

A kéki határban mintegy 300 hold, kitünő minőségű tagos birtok; két jól felszerelt uri udvar, s 16 holdnyi kerttel. — együtt, vagy kisebb részletekben eladó; értekezhetni Keken a birtokos Szombathy Ist-vánnal, s Nyiregyházán Szombathy Odán ügyvéd-el, lakik Orosz utcán 562 sz. a.

Nyiregyháza 1873. január 20.

(3-2)

Szombathy Odán.

Eladó házhely

az edény-piaczon, özv. Hoffinan Jánosé udvarán, bármely órában szabad kézből el-adó. Értekezhetni a háztulajdonosnál.

Eladó hámos lovak.

Alulírottak két 17 markos hámos lova jutányos áron eladó. Értekezhetni vele Bog-dányban saját lakásán, vagy pedig Krasznay Gábor ural Nyiregyházán.

(0-1)

Nemes Pál.

Értesítés.

Alulírott három, legújabb szerkesztői gőz-csaplogépek birtokában levén, melyek közül az egyik a halászi, a másik a k-szemjéni, a harmadik pedig az újfajertói határban van elhelyezve, bátorokodom a jövő eszéplési időnyre a szerződni kívánó t. ez. termelő urakat e körül-ményre figyelmeztetni.

Fried Jakab.